

עמ"ת 27565/08/14 - ד ו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 27565-08-14 ו(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העורר	ד ו (עציר)
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

נוכחים: ב"כ העורר עו"ד יניב לדר

ב"כ המשיבה עו"ד פקד יחיאל גינסברג

העורר הובא על ידי שב"ס

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (כבוד השופטת וקסמן) בתיק 5200-07-14 במסגרתו הורתה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ביום 21.7.14 נהג העורר, לכאורה, ברכב בסמוך למחלף עמישב בידיעה כי נפסל מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה למשך 23 חודשים, על ידי כבוד השופטת שלזינגר שמאי, בתיק 1579-04-13.

העורר נהג אף ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח בר תוקף.

ביום 21.7.14 הורתה כבוד השופטת מגי כהן על הזמנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

ביום 12.8.14 הוגש תסקיר שירות המבחן אשר סקר את תולדות חייו של העורר, את הרשעותיו הקודמות ובהן 13 הרשעות בתחום התעבורה, לרבות הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רשיון נהיגה, וכן התרשם כי העורר נוטה להשליך בחירותיו על גורמים חיצוניים, מתקשה בהצבת גבולות פנימיים ובקבלת החלטות שקולות, כשאת העבירה הנוכחית ביצע, לכאורה, תקופה קצרה לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות כאשר לחובתו מאסרים מותנים.

שירות המבחן התרשם עוד כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

יחד עם זאת, בהן שירות המבחן את המפקחים שהוצעו- אשתו של העורר, אביו, אמו ושני גיסיו ולא מצאם מתאימים לפקח על העורר.

משכך, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של העורר ממעצר.

יש לציין כי לעורר שתי הרשעות קודמות - האחת בגין ביצוע עבירות של אימים, תקיפה סתם ותקיפת בן זוג בגינה ריצה מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות והרשעה בעבירה של היעדרות משירות צבאי בגינה ריצה 90 ימי מאסר.

בדיון שהתקיים בפני כבוד השופטת וקסמן, נבחנו הערבים אשר נבחנו על ידי שירות המבחן על ידה.

לטענת ב"כ העורר שגה בית משפט קמא משהורה על מעצרו של העורר עד תם ההליכים המשפטיים כנגדו באשר כלל הוא כי בעבירות תעבורה, אך במקרים חריגים יש להורות כן, בקובעו כי החלופות שנבחנו הן על ידי שירות המבחן והן על ידי בית המשפט אינן מתאימות לפקח על העורר ומשלא נתן משקל למצבו הנפשי של העורר העצור לראשונה, נשוי ואב לשתי בנות.

ב"כ המשיבה טען כי העורר נתפס נוהג בכביש בינעירוני כשאשתו ושתי בנותיו הקטינות ברכב, טען בפני השוטר שעצרו כי שכח את רשיון הנהיגה בבית, לאחר מכן טען בפני השוטר כי תקופת הפסילה בה היה נתון הסתיימה ובחקירתו במשטרה טען כי זו טעות חד פעמית וכי הפסילה עומדת להסתיים אף שלא כך הם פני הדברים ונותרה תקופה לא קצרה עד לסיום הפסילה.

בתיק 1579-04-13 עשתה עימו כבוד השופטת שמאי חסד כאשר נתפס נוהג בפסילה, היו לחובתו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, וכבוד בית המשפט הורה על ריצויים באופן חופף באופן שירצה ששה חודשי מאסר בעבודות שירות. באותו גזר דין נדון ל - 23 חודשי פסילה ופסילה מותנית בת 8 חודשים הופעלה באופן חופף. הפסילה האמורה היתה אמורה להסתיים ביום 6.4.15, כתשעה חודשים לאחר שנתפס נוהג בתיק מושא ערר זה.

רשיונו של העורר פקע בשנת 2009, קרי: לפני חמש שנים.

משנת 2007 צבר העורר 13 הרשעות קודמות, ביניהן נהיגה במהירות של 177 קמ"ש, הרשעה בגינה נפסל רשיונו למשך 18 חודשים.

דיון והכרעה:

הנהיגה בזמן פסילה לכשעצמה מקימה חזקת מסוכנות, לא כל שכן כשמדובר במי שאין ברשותו רשיון למעלה מ-5 שנים.

לחובתו של העורר עבר תעבורתי מכביד והוא נפסל מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה מספר פעמים בעבר.

אף שבית המשפט העליון קבע לא אחת כי בתקופה בה תאונות הדרכים גובות את מחירן בחיי אדם, מצווים בתי משפט להחמיר עם נאשמים מסוגו של העורר גם ע"י החזקתם במעצר בטרם הורשעו (בש"פ **כוכבי נ' מדינת ישראל**), ואף שהעורר נהג בפסילה ללא רשיון אשר פקע 5 שנים קודם לכן ללא ביטוח וכשלחובתו מאסר מותנה בן 12 חודשים שניתן בגין נהיגה בזמן פסילה, וזה לא הרתיעו, עשה עמו חסד בית המשפט משהזמין תסקיר בעניינו.

סבורני כי העורר לא היה ראוי מלכתחילה לאמון בית המשפט, תנאי בלעדיו אין, על מנת לבחון חלופת מעצר, לא כל שכן כאשר שירות המבחן עצמו לא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר.

בית המשפט העליון קבע כי נדרשים נימוקים כבדי משקל כדי לסטות מהמלצות שליליות של שירות המבחן, וכאלה לא נמצאו.

מכל האמור לעיל עולה כי צדק בית משפט קמא משהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, ולפיכך הנני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום ב' באלול תשע"ד, 28/08/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט, שופטת

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ד, 29 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.